

حکایت امروز

کاش این گونه دوستان داشته باشند

کنار دیوار حیاط مدرسه بسته‌های سه تایی غذا را چیده بودیم و نماینده هر خانواده که معمولاً هم خانم‌ها هستند، می‌آمدند و بسته غذایی نذری را می‌گرفتند و می‌رفتند. تعداد زیادی آمده بودند و داشتیم به پایان توزیع غذا می‌رسیدیم که دو خانم آمدند. سلامی گفتند و حال و احوالی کردند. یکی از آن‌ها بغض کرده بود. شنیدم که یکی از دو خانمی که از طرف خیریه در جمع ما بودند چیزی گفت و لبخندی زد و من بیشتر کنجکاو شدم که بدانم ماجرا چیست و زن چه مشکلی دارد که با بغض آمده است.

رفت و کنار یکی دیگر از خانم‌های مشغول در خیریه روی نیمکت نشست و دومی که جوان‌تر بود ایستاده بود و هر دو جلد به سر. بعد انگار به هم چیزی گفتند و دو خانمی که آمده بودند و من فکر کرده بودم آمده‌اند غذای نذری بگیرند، داشتند آرام گریه می‌کردند و این را از رویی که برگردانده بودند متوجه شدم و از حرف‌هایی که می‌شنیدم. چند دقیقه گذشته و حالا هر چهار خانم ساکت شده بودند. نتوانستم بیش از این جلو کنجکاو‌ام را بگیرم برای همین علت گریه خانم‌ها را پرسیدم. فکر کردم شاید بتوانم کمکی به حل ماجرا بکنم. یکی از خانم‌ها که در خیریه مشغول است رو به همکار و دوستش کرد و گفت: «چون ایستون روز از خیریه ما منتقل کردن این خانم‌ها ناراحت شدن و آمدن برای خداحافظی».

سکوت کردم. درست مثل دو خانمی که آمده بودند برای خداحافظی و نتوانسته بودند بغضشان را نگه دارند و آرام سرشان را برده بودند زیر چادرشان و ما فهمیده بودیم که گریه می‌کنند.

سکوت کردم و برای یک لحظه فکر کردم چقدر خوب است که برای منتقل شدن یک نفر از شعبه خیریه به شعبه‌ای دیگر آمده‌ای باشند که گریه کنند. سکوت کردم و کمی هم بغض. این نوع دوست داشته شدن‌ها خیلی خوب است. شاید بگویید لایذ منفعت آن دو زن در بودن این دوستان بوده است اما من فکر می‌کنم منفعت‌طلبی نمی‌تواند آدم‌ها را این‌قدر خوش قلب کند که در انتقال یک نفر بغض کنند.

چند دقیقه دیگر به سکوت گذشت و در این بین چند خانم دیگر آمدند و غذا گرفتند و رفتند و دوباره سکوت برقرار شد و من پرسیدم: «حالا چه فرقی می‌کند یک نفر دیگه میداد جای ایستون، زنی که جوان‌تر بود و ایستاده بود، گفت: «خانم زرمی دلسوزون و درک می‌کنن». خانمی که ایستاده بود همین مقدار گفت و بعد سکوت کرد و من یک عالمه حرف پشت این چند کلمه دادم. یادم آمد چند باری را که با او برای شناسایی خانواده‌ها رفته بودیم و یادم آمد بعضی وقت‌ها را که رنگ زده بود و درباره وضعیت خانواده‌های برابم گفته بود تا برایشان کاری بکنیم و همه آن بارها دیده بودم که چقدر از ته دل دنبال این است که گریه را از کار خانواده‌های باز کند و چقدر دلسوزانه مسئولیتی را که به او واگذار کرده‌اند انجام می‌دهد. این فکرها از ذهنم می‌گذشت که زن مسن‌تر گفت: «هم خانم زرمی و هم خانم سلطانی خیلی زحمت می‌کنن هر دو تا دلسوزون. خدا به اینا خیر بده» و دیدم هم زن جوان و هم آن که سن و سالی از او گذشته بود و می‌شد رنج را در نگاه و چهره‌اش دید، چقدر راست و درست می‌گویند. برای لحظه‌ای دوست داشتم جای آن دو خانم باشم که خوبی‌هایم باعث شود دیگران دوستان داشته باشند. به ساده‌ترین شکل، بی‌هیچ پیرایه‌ای و از صمیم دل، آن قدر که نبودم بغضی شود در گلوئی و لشکی بر صورتی.

روزمره نگاری

دستمال‌گلدان برای گور کن‌ها

رقیه توسلی: گردگیری راه انداخته‌ام و از این‌رو اتاق هم با تی و سطل، قل می‌خورم آن طرف تا در جنگ غبارهای سمج، کم نیاروم که صدایی می‌شنوم. به طرف صدا برمی‌گرم. انگار یکی از قاب‌های روی مینو بله شده روی دیگری. دستکش را درمی‌آورم و می‌روم توی سه کنج.

قاب عکس اوست: زنی ریزموزه و سرزماغ که مهربانی می‌ریزد از چشم‌هایش. روزی که ایشان را می‌مهمان خانم‌ام کردم و نشاندم وسط قاب‌های بلند و کوتاه خانوادگی برق نگاه «عزیز» دیدنی بود.

هنوز متبسم است. از ۶۰-۵۰ سال پیش تا امروز.

از خودم می‌پرسم: چرا به نمایندگی از عموهای نیک روزگار هیچ‌وقت معرفی اش نکردم؟ «گوهر دوز» جان را.

عمه مادرم را همه این‌طور خطاب می‌کنند: «گوهر دوز». بس که دوزنده قابلی بوده این خانوم. بس که عروسک پارچه‌ای دوخت و توی ولایت خودش و همجوار گذاشت توی دست آدم‌ها. یکجورهایی تحفه عروسک و نخ دوخت رنگی چارقد و نانوشته‌هایش شهرت داشته و سر زبان‌ها بوده انگار.

«عزیز» همیشه می‌گفت: خدایا! مرا ایالقت اسمش را داشت.

«خاله» هم تا پای خاطرات خاندانش پیش می‌آید، مجال است قربان صدقه پورانه متکلم‌هایش نرود. قربان میراث عمه‌اش. قربان گل و درخت و ابر و دریا دوخت‌های گوهر خانوم.

و «دایی» محترم که از زبانش نمی‌افتد: پنجه طلا بود، شادروان!

قاب هنرمند فامیل را گردگیری می‌کنم و می‌افتم به زمزمه: شمایی شک جایت آن طرف خوب است... مگر می‌شود کسی این طرف را گلباران و عروسک‌باران کند و ۶۰ سال خنده از روی صورتش نبرد و روستا روستا بداش کند و قشنگ نباشد حالش؟

باشکوه است که ۴۰ سال بعد رفتن هنوز حرف زبان‌ها باقی و نوه‌های اقوام، پُر هنرمندی‌ات را بدهند، پُر زنی را که حتی برای گورکن‌هایش از قبل دستمال صورت گلدان دوخته و کنار گذاشته بود.

واقعا بعضی از کلمات و جملات مختص برخی آدم‌هاست و بس. مثلاً من وقتی بشنوم از پدر برونش کردند از پنجره آمد، فقط یاد «سال» می‌افتم... وقتی کسی از راه غیرمنتظره استفاده کند، جز «علی» بنی بشری به ذهنم خطور نمی‌کند... همین‌طور اگر حرف سوزن و نخ باشد و عروسک، تا ابدالهدر پای شما می‌آید وسط. پای عمه‌ای که همه اقرار دارند هر روز مهربانی‌هایش را می‌دوخته.

بازدید از یک نمایشگاه نقاشی پس از ۲۷ سال

نیم‌نگاهی به شیوه آموزش مکاتبات نقاشی برای کودکان

نقاشی، او هر دو هفته به مدت فقط چهار روز با افراد خارج از خانواده‌اش در تماس خواهد بود. نه به مدت ۱۰ روز، این راهبرد اثر مهم دیگری هم دارد: تراکم افراد در محل کار یا مدرسه را کاهش می‌دهد و بدین ترتیب سرایت ویروس را محدود می‌کند. دانش‌آموزان می‌توانند در دو گروه متناوب، هر دو هفته چهار روز متوالی در مدرسه حاضر شوند و سایر روزها از روش‌های آموزش از راه دور استفاده کنند. دانش‌آموزان می‌توانند در همان روزی که والدینشان سر کار می‌روند به مدرسه بروند.

نگاهی به آخرین حواشی کرونا در جهان از «کاوازاکی» تا «جهش ژنتیکی»

روایت دوم

داستان خطرناک جهش‌های کرونا

در کنار تمام اخبار خوبی که از گوشه و کنار دنیا درباره پیشرفت در زمینه دستیابی به دارو و واکسن کرونا به گوش می‌رسد، به‌تازگی تحقیقی در انگلیس انجام شده که نشان می‌دهد ویروس جدید کرونا، پس از تجربه جهش ژنتیکی، با انسان‌ها سازگار شده است. امری که ممکن است شیوع آن را سریع‌تر و ساخت واکسنی برای آن را دشوارتر کند!

بر اساس گزارشی که روزنامه «آیندپندنت» منتشر کرده، تیمی از پژوهشگران دانشکده بهداشت و پزشکی استوایی لندن روی «توالی‌یابی کل ژنوم» (whole genome sequences) در ده‌ها کشور تحقیقاتی انجام دادند. این پژوهشگران پس از تحلیل بیش از ۵ هزار و ۳۰۰ توالی‌یابی کل ژنوم در ۶۲ کشور، چندین جهش پیدا کردند که نشان می‌دهند ویروس کرونا به خوبی با انسان‌ها سازگار شده است.

البته احتمالاً می‌دانید که جهش پیدا کردن ویروس‌ها یک امر غیرمعمول نیست. اما محققان نگران هستند که جهش‌های یافت شده در کرونا سبب پیشرفت آن شود چون این جهش‌ها به طور مستقیم در ۶۲ کشور رخ داده اند!

محققانی که پژوهش جدید را انجام داده‌اند، از این نکته نگران هستند که جهش‌ها به ویروس کرونا توانایی بیشتری در انتقال از انسان‌ها به انسان‌ها و در نتیجه، این امر ممکن است کارآمدی واکسن‌ها یا دارو‌هایی را که به منظور مقابله با این ویروس در حال ساخت هستند، تحت تأثیر قرار دهد.

با وجود این، باید این نکته را در نظر بگیریم که تمام این موضوعات در حد نظریه هستند و جهش‌ها در این مرحله، هنوز نادر به حساب می‌آیند و معلوم نیست چه تأثیری بر ویروس کرونا خواهند گذاشت. از طرف دیگر، یک پژوهش هم توسط انستیتوی ژنتیک در دانشگاه کالج لندن انجام شده که ۱۹۸ نوع جهش ژنتیکی مکرر در ویروس جدید کرونا را شناسایی کرده است. پژوهشگران این تحقیق، به این نتیجه رسیده‌اند که ویروس‌های جدید کرونا منبع مشترکی از اواخر سال ۲۰۱۹ دارند و این بدین معناست که انتقال ویروس کرونا از حیوان به انسان در همان زمان اتفاق افتاده است.

محققان این پژوهش در مورد جهش‌های جدید کرونا هم می‌گویند: «همه ویروس‌ها به طور طبیعی جهش پیدا می‌کنند. جهش‌ها به خودی خود، چیز بدی نیستند و هیچ دلیلی وجود ندارد که

ادب و هنر

همزمان با تعطیلی نمایشگاه کتاب، فعالیت‌های مجازی حوزه کتاب رونق گرفته است

ناشران مشغول کارند

ورزش

حسین بادامکی در گفت‌وگو با قدس از قهرمانی تاریخی پرسپولیس می‌گوید

قهرمانی مقابل سپاهان شیرین‌تر از برد ۱۰ نفره دربی بود

روزبهبانی:

پشت گوشتان را دیدید لیگ بوکس را می‌بینید!

مجاز آباد

کوئید ۱۹۴۸

در سالروز تأسیس رژیم اشغالگر قدس و همزمانی آن با ایام بحرانی کرونا، کاربران از چند روز پیش هشتگ #covid19qad1948 را در صفحات خود داغ کردند و رژیم صهیونیستی را به ویروسی تشبیه کردند که از ۷۲ سال پیش، مشغول به شهادت رساندن فلسطینیان است. در ادامه چند نمونه از توییت‌های منتشر شده توسط کاربران را می‌خوانید: «روزی با رهبرمان خواهیم آمد و نماز را در بیت‌المقدس خواهیم خواند. آزادی قدس نزدیک است... به زودی خواهیم شنید که: حاج قاسم نبودی بیبنی، قدس آزاد گشته، خون یارانت بر ثمر گشته».

قصه حاج اصغر به سر رسید

بیکر شهید، اصغر پاشاپور در اسفندماه گذشته به کشورمان منتقل شد. مراسم تشییع بیکر این شهید بزرگوار اما به دلیل انتظار برای بازگشت سر مطهرش به کشور، حدود دوماه به تعویق افتاد. حالا پس از گذشت دو ماه از ورود بیکر شهید پاشاپور به کشور، خانواده او درخواست کرده‌اند بیکر این شهید مدافع حرم بدون سر دفن شود. به همین دلیل، صبح روز گذشته، بیکر این شهید بزرگوار از خانه‌اش تا حرم حضرت عبدالعظیم (ع) تشییع شد. کاربران فضای مجازی هم به همین بهانه هشتک‌های #اصغر-پاشاپور و #حاج-اصغر را در توییتر داغ کردند. یکی از کاربران نوشته است: «حاج اصغر هم به فرمانده بی سرش پیوست. ای کاش بگردند از امروز سحر را/ ای اهل حرم سپر بیبندی پدر را».

به خاطر ترامپ اشکالی ندارد!

اگرچه چندین هفته از اظهارنظر رئیس‌جمهور آمریکا درباره تزریق واکسن به بدن می‌گذرد اما هشتک‌های مربوط به آن همچنان در توییتر ترند است. جمعی از فعالان مجازی هم در همین راستا از توییتر خواستند هشتک‌های این موضوع را در جهت مبارزه با انتشار اخبار جعلی و شایعات در این شبکه اجتماعی مسدود کند. توییتر هم روز گذشته در اقدامی عجیب اعلام کرد ویدئو منتشر شده از ترامپ جنبه شایعاتی یا مخرب ندارد و نیازی به حذف آن نیست! اما توییتر برای جلوگیری از پخش شدن اطلاعاتی غلط درباره تزریق مواد ضدعفونی به بدن، هشتک‌های این ماجرا را مسدود کرده است.

آقای وزیر ممنون

کاربران فضای مجازی از روز گذشته کمیابی را برای تشکر از مسئولانی که از ابتدای شیوع کرونا در کشور صادفانه برای ریشه‌کن کردن این بیماری تلاش کردند، در توییتر داغ کردند و فارغ از چنانچه‌های سیاسی از «سعید نمکی» وزیر بهداشت کشورمان به عنوان نماینده مسئولان زحمتکش، تقدیر به عمل آوردند. کاربری نوشته است: «درسته با سعید نمکی توی یک جناح نیستی اما باید اعتراف کنیم به مسئولانی نظیر این مرد، در هر جنبه سیاسی که باشند افتخار می‌کنیم».

